

Öznur Çokcanlı

ISAAC NEWTON

Öznur Çokcanlı

93'te doğduğundan beri Beşiktaşlı. Ailesinin memuriyetinden dolayı Manisa ve Zonguldak'ta, eğitim hayatından dolayı Ankara'da güzel günler geçirdi. Türk Dili Edebiyatı bölümünden sonra çocuklara duyduğu ilgi onu Okul Öncesi Öğretmenliği lisansı yapmaya yönlendirdi. Ayrıca hikâyeleştirme, yaratıcı drama, müzik, permakültür, ekolojik okuryazarlık gibi çeşitli alanlarda eğitimler aldı.

Çocuk ve Gençlik Kitapları editörü olarak 350'yi aşkın kitabın okuyucusuyla buluşmasını sağladı. Tozkoparan İskender Kurt Kapanı, Simurg Ateşi, Çöl Aslanı ve Bir Efsanenin Doğuşu kitaplarının proje koordinatörlüğünü yaptı. Çeşitli dergilerde öyküleri yayınlandı.

Çocuk kitaplarının seslendirilmesi projeleri ve uluslararası organizasyonlarda masal anlatımı etkinliklerinde yer aldı. Çocuk edebiyatı alanında akademik çalışmalar yaptı. Hikâye kategorisinde tasarladığı materyallerle ödüle layık görüldü.

TRT1 ve TRT EBA kanallarında toplam 101 bölüm yayınlanan Uzaktan Erişim yarışması ve yine TRT1'de 200 bölüm yayınlanan Fazlası Zarar programlarının editörlüklerini yaparak milyonlarca izleyiciye ulaşma fırsatı buldu.

Dramasal ve Montessori sınıf öğretmeni yapmanın yanı sıra farklı seviyedeki öğrenciler için destek eğitimi vermektedir. Sosyal medyada Süt Kurabiye Kitap markası ile çocuklar için özel içerikler üretmekte, yine aynı marka altında yaratıcı yazarlık, yaratıcı drama ve kitapla bütünleştirilmiş etkinlik atölyelerini düzenlemektedir.

Yeni Dünya Takımı Kimdir?

Ela: Yeni Dünya Takımı'nın lideridir. Bir nevi **ENTER** tuşudur. Kararları onaylar ve işlerin sorunsuz bir şekilde ilerlemesini sağlar. Profesör Fatin'in en gözde öğrencisidir. Çözüm odaklıdır. İnsan ilişkilerinde başarılıdır. Konuşurken bol bol deyim ve atasözü kullanır.

Umut: Yeni Dünya Takımı'nın **SPACE** tuşudur. İhtiyaç hâlinde herkesin ara verip nefes almasını sağlar ve yeni fikirlere yer açar. Her şeyi espiye vurmaya çalışır. Dikkati çabuk dağılır. Yemek yemeye bayılır. Yanlış anlamaya müsaittir. Arkadaşlarına hep destek, tam destektir.

Başak: Yeni Dünya Takımı'nın **CTRL** tuşudur. Herkesi sıkı bir şekilde denetler ve onun olmadığı yerde işler karışabilir. Düzensizliğe tahammül edemez. Planlı çalışmayı sever. Olaylara gerçekçi baktığı için her zaman eleştirecek bir şey bulur.

Alper: Yeni Dünya Takımı'nın TAB tuşudur. Takım içinde iletişimi destekler ve farklı bölümler arasında geçiş yapar. Kodlamada oldukça yeteneklidir. Genellikle ciddiyetini korur. Belgesel izler, ansiklopedi kurcalar, araştırma yapar. Tam bir bilgi bankasıdır.

Cansu: Yeni Dünya Takımı'nın F5 tuşudur. Bu unvanı, Alper'den devralmıştır çünkü takıma en son o katılmıştır. Üç cümlesinden biri 'tatlım' hitabıyla başlayan pek tatlı bir kızdır. Biraz hırslı, biraz da süslüdür. Takıma yeni bir enerji ve farklı bir bakış açısı getirmiştir.

Profesör Fatin: Enerjik, esprili ve sıra dışı bir profesördür. Yapay zekâ üzerine çalışmalar yapmaktadır. Geçmişin büyük bilim insanlarının düşünme yöntemlerini, yapay zekâyâ aktarıp yarım kalan işlerini dünyanın iyiliği için kullanmalarını hayal etmektedir. Yeni Dünya Takımı'nı bu projede görevlendirmiştir. Çünkü biliyordur ki geleceğin büyük keşifleri, çocukların hayallerinde gizlidir.

BİT Projesi Nedir?

Profesör Fatin geçmişin büyük zihinlerini, yapay zekâya aktarmak üzerine oluşturduğu projeye BİT Projesi ismini vermiştir.

Bit, ikili rakam anlamına gelen 'binary digit' kelimelerinin kısaltmasıdır. Kodlamanın temeli 0-1 rakamlarından oluşur. Veri depolama ve transferlerinde ise bit en küçük dosya birimidir.

Profesör de "Zekânın Başını Kaşıyan Bilimsel Mucize: BİT!" diyerek kelime oyunu yapmaya bayılır.

BİT Projesi ve Yeni Dünya Takımı

Ela kodlama alanında özel eğitim alan çocuklardan biridir. İki sene önce Profesör'ün oluşturduğu Yeni Dünya Takımına dâhil olmuştur. Takım arkadaşları Başak ve Umut'la birlikte çok sayıda başarıya imza atmıştır.

Yeni Dünya Takımının dâhil olacağı son proje, Profesör'ün BİT adını verdiği bir

projedir. Profesör Fatin'in "*Dünyayı de-
ğiřtiren dâhiler, günümüzdeki imkân-
larla kim bilir daha neler başarılırdı?*"
düşüncesi ile başlattığı BİT Projesi'nde
kendisine Yeni Dünya Takımı eşlik ede-
cektir.

Çünkü onun düşüncesine göre insan-
lık tarihindeki büyük zihinlerin işleyişi-
ni anlamak, onların düşünme tarzlarını
keşfetmek; geleceğin büyük zihinlerine
rehberlik sağlayabilir.

Profesör Fatin, büyük emekler sonucu
hologramlar meydana getirebilen bir ya-
pay zekâ oluşturmuştur. Profesör, bilim
insanlarının keşiflerini inceleyerek, bu
çalışmaları ve bu çalışmaların sonuçları-
na dayalı tüm verileri yapay zekâyâ en-
tegre etmiştir.

Yeni Dünya Takımı ise bilim insanla-
rının hayatlarını araştıracak ve araştır-
ma verilerini sabitleyerek yapay zekâyâ
entegre edecektir. Bu sayede geçmişin
büyük zihinleri, yarım kalan işlerini ta-
mamlayabileceklerdir.

1. Bölüm

Kod-Es

Sizin en çok sevdiğiniz çiçek hangisi? Bu soruya anında yanıt verebilecek var mı aranızda? Bana sorulsa ben cevap veremezdim herhâlde. Çünkü tüm çiçekleri seviyorum. 'Yine ne diyor bu Ela?' dediğinizi duyar gibiyim.

Aslında her şey babamın ofisine gitmemle başladı. Çalışma arkadaşlarından bir tanesinin ismini şimdiye kadar hiç duymamıştım: **İpar.**

Yüksek dağların kar tutmayan yerlerinde yetişen endemik bir çiçeğin ismiymiş. Özellikle Antalya'da bulunuyormuş. Oralı olduğu için ona, bu ismi vermişler. Buraya kadar her şey tamam da İpar Teyze, İpar Güülü'nün en sevdiği çiçek olduğunu söyleyince şaşırdım.

Merak edip hemen araştırdım. İnsanın en sevdiği çiçekler kategorisine girer mi? Doğrusu şüpheliyim. Tamam, çiçekler arasında ayrımcılık yapmıyorum da... Ne bileyim, sanki isminden dolayı seviyor gibi geldi bana.



Sonra herkese en sevdiği çiçeği sormaya başladım. Keşfettiğime göre Nergis Teyze **nergisi**, Yase-min Abla **yasemini**, Açelya Hoca **açelya** çiçeğini seviyordu.



Çok garip! Ben ortanca çocuk değilim ama **ortancaları** da severim.

Grup yazışmalarında takım arkadaşlarıma da bu soruyu sordum. Konu en çok Can-su'nun ilgisini çekti. Her çiçeğin bir duyguyu temsil ettiğini, hatta renklerinin bile bir anlamı olduğunu söyledi. Yine de en sevdiği çiçeğin hangisi olduğuna karar veremedi.

Her konuda çok net olan Başak da onunla aynı fikirdeydi. Çok seçenek olduğu için veri toplama-dan karar veremezmiş, öyle dedi.

Umut ise işin esprisindeydi. **“En sevdiğim çiçek, kabak çiçeği. Hele ki dolması! Nefis oluyor.”** di-yerek muhabbetin içine limon sıktı.

Alper kendinden beklenmeyecek şekilde resim-celerle ona karşılık verdikçe Umut yazdı da yazdı. Gerçi sadece yazmadı, ses kaydı da attı.

Kabak tadı veren bu muhabbet, Umut'un tur-nuva günü kabak çiçeği dolması getirme sözüyle sona erdi.

Turnuva dediysem öyle büyük bir şey değil. Kendi aramızda yapacağımız bir kodlama yarışması. **BIT** Projesi'ndeki yeni aşamaya geçmeden önce yapalım demiştik.

BIT Projesi'ni, yapay zekâ ve kodlama alanlarındaki çalışmalarıyla tanınmış Profesör Fatin'in liderliğinde yürütüyorduk. İnsanlık için dönüm noktaları olarak nitelendirilebilecek keşifleri yapan bilim insanlarının hayatlarını araştırıyor; geçmişin bu büyük zihinlerini, yapay zekâyâ kodluyorduk. Bu sayede, büyük zihinler keşiflerine devam edebileceklerdi.

Yeni Dünya Takımı olarak hem okulu hem de **BIT** Projesi'ni başarıyla devam ettiriyorduk. Yeni isim üzerinde çalışmalara başlamadan önce böyle bir turnuva düzenlemeye karar vermiştik.

Günler günleri kovaladıkça bu büyük olmayan turnuva iyice kıymete bindi. Herkes birbirine gözdağı veriyordu.

Çok aşamalı bu turnuvanın hazırlıklarını Başak sürdürüyordu. '**Kod-Es**' adını verdiği bu kaçış oyununun seviyeleri arasında şifreler yer alıyordu. Bu şifreleri çözüp uygun kodu yazdığımızda yeni seviyeye geçebilecektik. Tüm bunları yaparken tek bir canımız olacaktı.

Beklediğimiz gün gelmişti. Turnuva için Alper'in evinde toplandık. Yanımda getirdiğim kurabiyeleri



çıkartırken, "Erken kalktım işime, şeker kattım aşımam." Sabah annemle kurabiye yaptık." dedim. Sanki anlaşmışız gibi diğerleri de yanlarında getirdikleri yiyecekleri çıkarmaya başladılar.

Cansu neşeyle, "Ben de ağlayan pasta getirdim." deyince Alper, "Sen pastayı ağlatmışsın ama az sonra ben sizi ağlatacağım." dedi gülererek.

Umut, "Ooo! Bakıyorum da çok iddialısın Alper." dedi.

Cansu da kahkaha atarak, "İsmim boşuna **Veri tabanı Kraliçesi** değil, tatlım. Hodri meydan!" diye karşılık verdi.

Başak, "Ben de börek getirdim." dediğinde Umut durur mu? "Oh mis gibi börek, hadi marifetini görek!" diyerek güldü.

Başak, "Unuttun galiba, ben hakemim. Asıl senin marifetini görek! Bakalım şifreleri önce kim çözecek?" dedi.

Başak'ın neşesi yerindeydi. Tabii, onun tuzu kuruydu. Tüm kontrol ondaydı. Daha ne isterdi ki?

Alper, "Ee Umut? Hani kabak çiçeği dolması?" diye sorunca Umut çantasından dolmayı çıkardı. **Allem etmiş, kallem etmiş**, annesine zar zor bulunan kabak çiçeğinden dolmayı yaptırmıştı. Caka satarak dolma tabağını masaya koydu.

Sevinç Teyze de envaiçeşit hazırlık yapmıştı. Sanki kodlama turnuvasında değildik de gündeydik. Hani var ya... Teyzelerin ayda bir toplanmak için parayı bahane ettikleri; çayların bardak bardak, böreklerin tepsi tepsi taşındığı; curcunanın had safhaya ulaştığı ve gerekli gereksiz soru yağmuruna tutulduğumuz nadide organizasyon. **Heh! İşte o!**

Bilgisayarlarımızı açıp yerleşirken Başak kuralları saymaya başladı. Umut'un bir gözü masadaydı.

Başak parmağını şıklatıp, "Aklın burada olsun." deyince Umut, "**Aklımda kalacağına midemde kalırsa daha iyi değil mi?**" deyince kahkahayı bastık.

Doğrusunu isterseniz masaya göz ucuyla bakan sadece Umut değildi. Önce yiyip sonra oynamaya karar verdik.

Hem gözümüzü hem karnımızı doyurduk. **'Aç doymam, tok acıkmam sanır.'** demişler. Tatlılara yer kalmamıştı. Oyundan sonra yeriz diye düşüsek de Umut dayanamayıp **"Ben yerken oynayabilirim."** dedi.

Başak turnuvası başladı. Herkes kendisinin kazanacağını iddia ediyor, bir yandan da Başak'tan tüyo



almaya çalışıyordu. Ser verip sır vermeyen Başak, tam bir hakem edasıyla odada tur atıyordu.

İlk elenen Umut oldu. Sütlacı kaşıklaerken elenince kâseyi kenara koyup ofladı. "Hâlbuki ne güzel yazmıştım kodu. Yanlış yere tıkladım." dedi.

Ona takılarak, "Ne demişler? **İyi gitmeyince kişinin işi, muhallebi yerken kırılır dişi.**" dedim.

Az önce oflayan Umut, sözlerime gülererek karşılık verdi. Ne de olsa şimdi sütlacının tadına varabilirdi.

Oyun çekişmeli devam ederken Umut, Alper'in başına dikilmiş oyunu takip ediyordu. Beğenmediği bir hamle olduğunda "Cık cık!" diye kafasını sallıyordu. Başak duruma el koyup Umut'u uzaklaştırdı.



Çok geçmeden Alper de elendi. "Tüh ya! Keşke sonradan değiştirmeseydim!" diye hayıflandı.

Bu sefer de Alper'e takıldım. "Ee... Boşuna dememişler, **İrmaktan geçerken at değiştirilmez!**" diye." dedim. Keyfime diyecek yoktu.

Cansu da Alper'e, "Ne oldu tatlım? Hani bizi ağlatacaktın?" dedi.

Alper, "İyisi mi bir dilim ağlayan pasta alayım." deyince hepimiz kahkaha attık.

Zirveden bir adım uzaktaydım. Heyecanım tavan yapmıştı. Cansu, dişli çıkmıştı. Başa baş devam ediyorduk ki Cansu, **“Ekran dondu ya! Olacak iş mi şimdi bu?”** dedi.

Cansu’nun sekteye uğraması beni avantajlı duruma geçirdi. Turnuvanın galibi ben oldum. Başak malumu ilam ederken Cansu, bilgisayarının kapağını sert bir şekilde kapattı. **“Ama olmaz ki! Bu haksızlık!”** diye söylenmeye başladı.

Sakinleşmesi epey sürdü. Onun bu kadar hırslı olduğunu bilmiyordum. Evet, Cansu yüzüp yüzüp kuyruğuna gelmişti ama şans benden yanaydı.

2. Bölüm

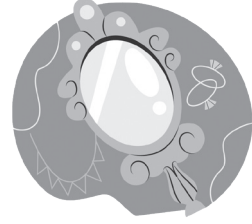
Cumartesi Kibarı

BIT Projesi'ndeki yeni aşamaya bugün geçecektik. Genelde sabah toplanırdık ama Profesör'ün toplantısı olduğu için öğleden sonra buluşacaktık.

Eh, hâl böyle olunca ben de biraz miskinlik yaptım. Ağır ağır kahvaltımı ettikten sonra gidip kedim Badem'in yanına kıvrıldım. Tekrar uyudum sanmayın! Sadece uykucu Badem'in tembelliğini kıskandım.

Badem rahatını bozduğum için yanımdan kalktı, başka yere kıvrıldı. Sen misin giden? O zaman ben de kalkarım, deyip benimle vakit geçirmeyi dört gözle bekleyen kardeşim Defne'nin yanına gittim. Hani şarjı azalan cihazlar kendilerini düşük güç moduna alır ya... **Ben de sabahdan beri düşük güç modundaydım.** Ama Defne'nin neşesi beni kendime getirmişti.

Dedim ya enerjim yükseldi. Üstelik bol bol da vaktim vardı. Kıyafetimi seçtim, saçıma şekil verdim, aksesuarlarımı da taktım. Bu hâlimi gören annem pek mutlu oldu. Zamanında ve daha da önemlisi özenerek giyindiğim için beni tebrik etti. Genelde son anda hazırlanır, elime geçeni giyer, aksesuar konusunu da unutturdum. Doğrusu bu tür konuları pek kafama takmazdım.



Bugün beni **TEKNO-KEŞİF MERKEZİ**'ne dedem bırakacaktı. Evden çıkma saatimiz geldiğinde şı-kırdayan takılarım, ayak seslerime eşlik ediyordu.

Dedem, "Bugün cumartesi de değil ama **cumartesi kibarı** gibi süslenmişsin Ela." diyerek bana takıldı.

Gülerek, "Ben pazar kibarıyım dedecim." diye karşılık verdim.

Yola çıktık ama yol gittikçe uzuyordu sanki. Tabii uzamıyordu da dedem yavaş sürüyordu. O arabayı yavaş kullandıkça benim sabırsızlığım artıyordu. Yeni isim kim olacaktı acaba?

TEKNO-KEŞİF MERKEZİ'ne geldiğimizde güvenliği "Tünaydın!" diyerek selamladım. Yaka kartımı okutup içeriye girdim. Kulüp odamızın kapısını açtığımda Yeni Dünya Takımı'nın tüm üyelerinin gözleri bana çevrildi.